

Badhuis te Sliedrecht

Een badhuis is een plaats, waar mensen kunnen baden en wassen. In Nederland bestonden badhuizen tussen ongeveer 1900 en 1980. Men kon zich tegen een geringe vergoeding wassen, door een douche of een bad te nemen. In het jaar 1929 werd besloten tot de stichting van een badhuis te Sliedrecht in de Middeldiepstraat. De opening was toen op 1 oktober 1930 en het publiek was vanaf de dag hierna welkom.(BL)

Van taail en badhuis naer d'n douche

Vandaag d'n dag is 't nermaol dat 'r in huize een badkaomer is. Dat was vroeger anders. Op 'n gegeve mement wouwe de mense een douche en d'r wier bepaold of t'r een ruimte of een hoksie was waer zôiets gemaakt kon worre. Sommiges gonge d'r êëntjie in 't schuurtie maoke. Een legbad was iets wà veul laeter in de mode kwam, as ie d'r temenste plek voor had. Maor voordat aal die nieuwighaaid in de mode kwam, mosse de mêeste mense op 'n andere manier d'r aaige wasse. Mêestal beurde dat vrijdagsaeves. Dan wier d'r waoter aan de kook gebrocht en een grôten taail gerêed gezet en mè sunligzêêp een soppie gemaakt. 's Winters wier d'n taail voor de kachel gezet in d'n huiskaomer. 's Zeumers sting d'n taail mêestal in 't schuurtie. Eerst wiere de kaander gesopt, daernae kwam moeder aan de beurt en hêemel aan 't aaind was vaoder aan de beurt. 't Vuile sop was bepaold nog schôn genogt voor pao. Pao en moe gonge pas in d'n taail as de kaanders op bed lagge.

As ie as kaaind in d'n taail gewist was, kreeg ie een schône pyjaomao en wier d'r 'n verhaoltjie voorgeleze trewaail ie in bed lag. Somtije wier d'r voorgeleze uit 'n boek over Paulus d'n

Boskebouter. Over Gregorius d'n Das en Eukeliptao, de heks die Paulus aaltijd dwars zat, en Oeroeboeroe, d'n Uil die aaltijd wijze woerde sprak en zurregde dat aalles goed kwam. M'n vaoder kon die stemme aerdig naedoen. Laeter, toe de schrijver van Paulus d'n Boskebouter, Jean Delieu, zellef op de radio verhaoltjies kwam voordraoge, bleek hoe goed m'n vaoder z'n aage kon verplaetse in de stemme van de diere in 't bos waer Paulus weunde.

Op 'n dag wier d'r bij ons thuis ok gewaarekt aan 'n douchehok. Hêel nieuwerwets was dat. Onderwaail gonge me al nie meer in d'n taail, maor naer 't badhuis in de Middeldiepstraet, 't huis staot 'r nog. Je kwam binne en dan mos ie een kaortie kôôpe. Je kon kieze voor 'n stortbad of 'n legbad. Een legbad was ietsies duurder. In 't badhuis was 'n badmêêster die orde mos houwe. Ik weet nie meer hoevel tijd je kreeg om te douche, 't zal hôôguit tien menute of 'n kwertiertie gewist zijn, dus je mos rap weze met uitkleeje en zêêp en je handoek gerêêd legge. In 't badhuis was 't aaltijd waarem van d'n damp die d'r hing. Ventilaosie zôôas tegeswoordig hà je nò nie. Vijf menute voordà je tijd om was, blies d'n badmêêster op zô 'n padvindersfluitjie. Zôôdrao je dà fluitjie hoorde, mos ie gaauw je aage afdrôôge en aankleeje. Schôôn goed aan en je vuile klere op 'n bondeltjie doen. Eve laeter wier d'r op d'n deur gebonkt, en dan mos ie aangeklêêd gerêêd staon om naer buitene te komme. Kwam ie laeter 't hok uit, mos ie bijbetaole, wà niet de bedoeling was, ommers, meer geld hà je nie meegekregen.

Nae aflôôp gong ie op je fiets naer huis. 't Was 'n hêele vooruitgang dà je thuis 'n douche kreeg. Een badkaomer is nou hêel nermaol. 't Was vroeger echt wel 'n bietjie anders ...

Zeun van Sjorse